

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 22 ΜΑΡΤΙΟΥ 1962

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
48

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

184. Περί χαρακτηρισμού ως Τουριστικών Δημοσίων Κτημάτων, δημοσίων εκτάσεων εν τη περιοχῇ Λαυρεωτικής 1
185. Περί τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 63 τοῦ ἀπὸ 24.5.56 Βασ. Διατάγματος (Φ.Ε.Κ. Α' 200) 1956) «περὶ Κανονισμοῦ Σχολῆς Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς». .. 2
186. Περί ἐτήσιας ἐπιχορηγήσεως τοῦ Ταμείου Ἀνεγέρσεως Διδασκτηρίων Δήμου Νέας Σμύρνης Ἀθηνῶν. . 3
187. Περί συγγενεύσεως Α' 1) θεσίου καὶ Β' 5) θεσίου Δημοτικῶν Σχολείων Ἰωαννίνων. 4
188. Περί εἰδικῶν κληματατογραφικῶν ἐσχύρου .. . 5
189. Περί ἐγκρίσεως Κανονισμοῦ μεταφορᾶς σιτηρῶν διὰ πλοίων, ἰσοδυναμίου πρὸς τὸν Κανονισμόν Α.Σ. «περὶ ἀσφαλείας τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἐν Θαλάσσει». 6

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

- Περί τροποποιήσεως ἀποφάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς (Συνεδρ. 1214) 28.8.61 — θέμα 10ον) «περὶ χρησιμοποίησεως τῶν ἐν γένει διαθεσίμων τῶν Τραπεζῶν διὰ διαφόρους ἐπενδύσεις». 7

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 184

(1)

Περί χαρακτηρισμοῦ ως Τουριστικῶν Δημοσίων Κτημάτων, δημοσίων εκτάσεων ἐν τῇ περιοχῇ Λαυρεωτικῆς.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν: 1) τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Α. Ν. 827) 1948 «περὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. Α. 180) 1946 «περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. Α. τῆς 6.5.1946 «περὶ Τουριστικῶν Τόπων, ὁργανώσεως καὶ διοικήσεως αὐτῶν», 2) τὰ ἄρθρα 2, 3 καὶ 23 τοῦ Α. Ν. 1565) 1950 «περὶ συστάσεως Ἑλληνικοῦ Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ», ὡς οὗτος ἐκυρώθη διὰ τοῦ Νόμου 1624) 1951 καὶ ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, 3) τὸ ἄρθρον 10 παρ. 2α τοῦ Νόμου 3076) 1954 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α. Ν. 1671) 1951 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου», 4) τὰ ἄρθρα 8 καὶ 10 τοῦ Α. Ν. 4109) 1960 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμ-

πληρώσεως τῆς περὶ Ἑλληνικοῦ Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ νομοθεσίας κλπ., προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Χαρακτηρίζομεν ὡς τουριστικὰ δημόσια κτήματα τὰς εἰς τὸ Δημόσιον ἀνηκούσας ἐδαφικὰς ἐκτάσεις ἐν ταῖς ἀκταῖς «Νησάκια» Λαγρινῶν καὶ «Ἀσπρο Λιθάρι» καὶ τῷ Ἀκρωτηρίῳ Σουνίου τῆς περιφερείας τοῦ Δήμου Λαυρεωτικῆς τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς, ὡς αὗται ἐμφαίνονται ἐν τοῖς ὑπ' ἀριθ. 354) 1 καὶ 354) 2 καὶ ὑπὸ χρονολογίαν 10.2.1962 τοπογραφικοῖς διαγράμμασι τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ, ὑπὸ τοὺς ἀριθμοὺς 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 καὶ 8 συνολικοῦ ἐμβαθοῦ 938.440 τετραγωνικῶν μέτρων.

Ἐκ τοῦ χαρακτηρισμοῦ τῶν ὠνωτέρω ἐκτάσεων ὡς τουριστικῶν δημοσίων κτημάτων, οὐδεμία ἐπέρχεται μεταβολὴ εἰς τὴν διοίκησιν τῶν ἐν αὐταῖς περιλαμβανομένων ἀρχαιολογικῶν χώρων.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς ἐπὶ τῆς Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Μαρτίου 1962.

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΦ' ΕΡΓΩΣ
Α. ΜΑΚΡΗΣ Α. ΔΑΙΠΡΑΝΤΗΣ

(2)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 185

Περί τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 63 τοῦ ἀπὸ 24.5.1956 Βασ. Διατάγματος (Φ.Ε.Κ. Α' 200) 1956) «περὶ Κανονισμοῦ Σχολῆς Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς».

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις: 1) Τῶν ἄρθρων 66 καὶ 255 τοῦ Α. Ν. 3365) 1955 «περὶ Κώδικος Σώματος Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς», 2) τοῦ Α. Ν. 1671) 1951 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων», ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ Νόμου 3076) 1954, 3) τὴν ὑπ' ἀριθ. 92138 ἀπὸ 16.12.1954 ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑσωτερικῶν «περὶ ἀναθέσεως ἀσκήσεως ἀρμοδιοτήτων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑσωτερι-

κῶν εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἑσωτερικῶν», δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 250 (τεύχος Β') τῆς 16.12.1954 καὶ 4) τὴν ὑπ' ἀριθ. 115)1962 Γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἁρθρου 63 τοῦ ἀπὸ 24.5.1956 Βασ. Διατάγματος «Φ.Ε.Κ. Α' 200)1956 «περὶ Κανονισμοῦ Σχολῆς Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς», ἀντικαθίσταται ὡς ἑπεται:

Ἐξέτασις εἰς ξένας Γλώσσας:

1. Ὅσοι τῶν ὑποψηφίων ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξετασθῶσιν εἰς μίαν ἢ περισσότερας γλώσσας, ἥτοι Γαλλικὴν, Ἀγγλικὴν, Γερμανικὴν, Ἰταλικὴν, Ρωσικὴν, Ἀραβικὴν, Τουρκικὴν, Σερβικὴν, Βουλγαρικὴν καὶ Ρουμανικὴν δηλοῦσι τοῦτο εἰς τὴν Σχολὴν Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς εὐθὺς ὡς παρουσιασθῶσιν ἵνα μετὰσχῶσι τοῦ εἰσιτηρίου διαγωνισμοῦ, μεθ' ὃ ἐξετάζονται. Ἐκ τῆς ἐπιτευχθείσης βαθμολογίας λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν μόνον οἱ ἐπὶ πλέον τῆς βάσεως βαθμοὶ καὶ οὗτοι μόνον διὰ τοὺς τελικῶς ἐπιτυχόντας εἰς τὸν εἰσιτηρίου διαγωνισμὸν πρὸς καθορισμὸν τῆς εἰς αὐτὸν σειρᾶς ἐπιτυχίας τῶν. Συντελεστὴς τῆς βαθμολογίας τῶν ξένων γλωσσῶν ὀρίζεται ὁ ἀριθμὸς τέσσαρα (4).

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Μαρτίου 1962.

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
Δ. ΔΑΒΑΚΗΣ

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 186

Περὶ ἐτησίως ἐπιχορηγήσεως τοῦ Ταμείου Ἀνεγέρσεως Διδακτηρίων Δήμου Νέας Σμύρνης Ἀθηνῶν.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὸ ἄρθρον 15 τοῦ Α. Ν. 1850)1939 «περὶ συστάσεως Ταμείων Ἀνεγέρσεως Διδακτηρίων», 2) τὸ εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ Ἀναγκαστικοῦ τούτου Νόμου ἐκδοθὲν Βασ. Διάταγμα τῆς 27.12.1947 (Φ.Ε.Κ. 291 Α') «περὶ μετονομασίας τοῦ Ταμείου Ἐκπαιδευτικῆς Προνοίας Νέας Σμύρνης εἰς Ταμεῖον Ἀνεγέρσεως Διδακτηρίων Δήμου Νέας Σμύρνης», 3) τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Νόμου 1287)1944 καὶ 4) τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Νομ. Διατάγματος 3558)1956, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἐγκρίνομεν τὴν ἐτησίαν ἐπιχορήγησιν, ἐκ τῶν διατιθεμένων ἐτησίως διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Ἐκπαιδεύσεως εἰσπραξέων ἐξ ἐκπαιδευτικῶν τελῶν, πρὸς τὸ Ταμεῖον ἀνεγέρσεως Διδακτηρίων Δήμου Νέας Σμύρνης Ἀθηνῶν διὰ δραχμῶν ἑκατὸν εἰκοσι χιλιάδων (120.000), ἀφ' ἧς χρήσεως καταστῇ ἀπαιτητὸν τὸ ἐτήσιον τοκοχρεωλύσιον τοῦ συναφθεσμένου δανείου καὶ μέχρις ἐξοφλήσεως αὐτοῦ, διὰ τὴν ἀνέγερσιν διδακτηρίων ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ἀνωτέρω Δήμου.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Βασ. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Μαρτίου 1962

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΠ.
Γ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΣΠ. Ι. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 187

Περὶ συγχωνεύσεως Α' 1)θέσιον καὶ Β' 5)θέσιον Δημοτικῶν Σχολείων Ἰωαννίνων.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις: 1) Τοῦ ἁρθρου 3 παρ. 6 τοῦ Ν. 4397)29 «περὶ Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως», 2) τοῦ Ν. Διατάγματος 3970)59 (ἄρθρ. 5) «περὶ αὐξήσεως τοῦ διδακτικοῦ καὶ ἐποπτικοῦ προσωπικοῦ τῆς Στοιχειώδους, Μέσης καὶ Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως», 3) τὴν ὑπ' ἀριθ. 74)1962 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ, στηριζομένη ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 7)61 πράξεως τοῦ Περιφερειακοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Συγχωνεύεται τὸ Α' 1)θέσιον πρότυπον Δημοτικῶν Σχολείων Ἰωαννίνων μετὰ τοῦ Β' 5)θέσιον Ἰωαννίνων εἰς ἓν 6)θέσιον τοιοῦτον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Βον 6)θέσιον Δημοτικῶν Σχολείων Ἰωαννίνων τῆς Α' Ἐκπαιδευτικῆς Περιφέρειας Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως Ἰωαννίνων.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Μαρτίου 1962

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΥΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Γ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 188

Περὶ εἰδικοῦ κινηματογραφικοῦ ἐνεχύρου.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου 6 τοῦ Ν.Α. 4208)1961 «περὶ μέτρων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς κινηματογραφίας ἐν Ἑλλάδι καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 146)1962 γνωμάτευσιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ἡμετέρων Ὑπουργῶν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Βιομηχανίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Ἡ συνολοδόγησις εἰδικοῦ κινηματογραφικοῦ ἐνεχύρου, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Ν.Α. 4208)1961 «περὶ μέτρων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς κινηματογραφίας ἐν Ἑλλάδι καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» διέπεται ὑπὸ τοῦ παρόντος, τηρουμένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ κοινοῦ δικαίου ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται πρὸς τὰς τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 2.

1. Ἀντικείμενα τοῦ ἐνεχύρου δύνανται νὰ εἶναι:

α) Κινηματογραφικαὶ ταινίαι ἀποπερατωμένα ἢ ὑπὸ παραγωγῆς καὶ δὴ τέσον τὸ ἀρνητικὸν ὅσον καὶ τὰ θετικὰ ἀντίτυπα αὐτῶν. Προκειμένου περὶ κινηματογραφικῶν ταινιῶν ὑπὸ παραγωγῆς, ἀντικείμενον τοῦ ἐνεχύρου ἀποτελοῦν καὶ ἅπαντα τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ παραγωγοῦ ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς κινηματογραφικῆς ταινίας.

β) Μηχανήματα σχέσιν ἔχοντα μὲ τὸν ἐξοπλισμὸν κινηματογραφικοῦ ἐργαστηρίου.

γ) Τὸ δικαίωμα ἐκμεταλλεύσεως τῆς παραγωγῆς ἢ παραχθρομένης κινηματογραφικῆς ταινίας.

δ) Ἀπαιτήσεις παροῦσαι ἢ μέλλουσαι ἐκ τῆς ἐν γένει ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἐνεχυραζομένων κινηματογραφικῶν ταινιῶν.

2. Τὰ ἀντικείμενα τοῦ ἐνεχύρου δέον νὰ εἶναι τῆς ἀποκλειστικῆς καὶ πλήρους κυριότητος τοῦ δανειζομένου.

Ἄρθρον 3.

Τὰ ἀντικείμενα τοῦ ἐνεχύρου κατέχει ὁ δανειζόμενος, πλὴν ἂν συμφωνηθῇ ὅπως κατέχη ταῦτα ὁ δανειστής ἢ τρίτος.

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ διὰ τοῦ παρόντος ρυθμιζόμενον εἰδικὸν κινήματογραφικὸν ἐνέχυρον συνιστάται δι' ἐγγράφου συμβάσεως (ἐνεχυρογράφου) καὶ καταχωρίσεως αὐτῆς εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος τηρούμενον εἰδικὸν βιβλίον, ἀφ' ἧς ἀποκτῆ βεβαίαν χρονολογίαν καὶ ἰσχύει ὡς ἐμπράγματον δικαίωμα.

2. Τὸ ἐνεχυροῦ γράφον περιέχει ἰδίᾳ τὰ ὀνοματεπώνυμα ἢ τὰς ἐπωνυμίας τῶν συμβαλλομένων, τὴν κατοικίαν ἢ ἔδραν αὐτῶν, τὸ ποσὸν τοῦ δανείου, τὸν συμφωνηθέντα τόκον, τὴν χρονολογίαν λήξεως τοῦ δανείου καὶ λεπτομερῆ περιγραφὴν τῶν ἀντικειμένων τοῦ ἐνεχύρου.

3. Τὸ ἐνεχυροῦ γράφον μνημονεύει ἂν τὰ ἐνεχυρασθέντα ἀντικείμενα ἔχουσιν ἀσφαλισθῇ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀσφαλιστοῦ, τοῦ δανειστοῦ δυνάμενον νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἀσφάλισιν. Ἐν περιπτώσει ἐπελεύσεως τοῦ ἀσφαλιστικοῦ κινδύνου, ὁ δανειστής ἔχει ἐπὶ τῆς ἀσφαλιστικῆς ἀποζημιώσεως οἷα δικαιώματα καὶ προνόμια ἐπὶ τῶν ἐνεχυρασμένων ἀντικειμένων. Ὁ ἀσφαλιστὴς ἀπαλλασσεται ἂν καταβάλῃ τὴν ἀποζημίωσιν εἰς τὸν ἀσφαλισθέντα μετὰ τριάνοντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς πραγματοποίησης τοῦ ἀσφαλιστικοῦ κινδύνου χωρὶς νὰ κοινοποιηθῇ αὐτῷ ἐναντίως ὑπὸ τοῦ δανεισθέντος.

Ἄρθρον 5.

1. Ὁ ἐνεχυροῦχος δανειστής δικαιούται νὰ παρακολουθῇ καὶ ἐλέγξῃ τὰ ἀντικείμενα τοῦ ἐνεχύρου καὶ νὰ ἀξιολογήσῃ τὸν δανειζόμενον καὶ παντὸς μετ' αὐτοῦ συμβεβλημένου τρίτου πᾶν ἀναγκαῖον διὰ τὴν παρακολούθησιν καὶ τὸν ἔλεγχον στοιχείον.

2. Ὁ ἐνεχυροῦχος δανειστής δικαιούται ὅπως, ἐν περιπτώσει παρεμποδίσσεως τῆς ἀσκήσεως τοῦ κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ δικαιώματός του ἢ δυστροπίας περὶ τὴν παροχὴν τῶν ἀξιουμένων στοιχείων, ζητήσῃ ἀπὸ τὸν ἀρμόδιον Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν ὅπως δι' ἀποφασεὶς του κηρύξῃ τὸ δάνειον ἀμέσως ἀπαιτητόν. Ὁ Πρόεδρος δύναται ἐπίσης νὰ διατάξῃ τὴν παρὰ τῷ δανειστῇ ἢ τρίτῳ μετεγύησιν τῶν ἀντικειμένων τοῦ ἐνεχύρου ἢ τὴν ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ ἢ τρίτου συνέχισιν τῆς παραγωγῆς ἢ ἐκμεταλλεύσεως τῆς κινήματογραφικῆς ταινίας ἐπὶ σκόπῳ ἱκανοποίησης τοῦ δανειστοῦ, εἰς τὴν περίπτωσιν καὶ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς προεδρικῆς ἀποφάσεως ὁ δανειστής ὑποκαθίσταται ἔναντι τῶν τρίτων εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ ὀφειλέτου.

3. Τὰ κατὰ τὴν παρ. 2 δικαιώματα ἔχει ὁ δανειστής εἰδικότερον καὶ εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας περιπτώσεις:

α) Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης παράλειπῃ νὰ προβῇ εἰς τὰς δεούσας ἐνεργείας διὰ τὴν πρόδον καὶ ἀποπεράτωσιν τῆς ὑπὸ παραγωγὴν κινήματογραφικῆς ταινίας ὡς καὶ ἐν περιπτώσει μὴ ἱκανοποιητικῆς ἐκμεταλλεύσεως τοιαύτης ἀποπερατωμένης ἢ ἀποπερατωθισμένης μετὰ τὴν ἐνεχύρασιν.

β) Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ἢ ἄλλο πρόσωπον ἐκ τῶν ἀσχολουμένων εἰς τὴν παραγωγὴν ἢ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς κινήματογραφικῆς ταινίας βλάβηται καὶ οἷονδήποτε τρόπον τὰ ἀντικείμενα τοῦ ἐνεχύρου, ἐκποιῇ ἢ διαδέτῃ ταῦτα, ἢ μείοι τὴν ἀξίαν ἢ ἀπόδοσιν τούτων.

γ) Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ποιῇται ψευδεῖς ἢ ἀνακριβεῖς δηλώσεις ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἀντικείμενα τοῦ ἐνεχύρου.

δ) Ἐὰν τὸ γράφον ἐκμεταλλεύσεως, ὅπερ ἀνέλαβε τὴν καταβολὴν πρὸς τὸν δανειστήν ὀρισμένου ποσοστοῦ ἐκ τῶν εἰσπράξεων πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ δανείου δὲν καταβάλλῃ τοῦτο ἐμπροσθέντως.

Ἄρθρον 6.

1. Ὁ δανειστής δικαιούται ὅπως, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ συνάφθεντος δανείου, λαμβάνῃ ἐκ τῶν ἐκαστοτε ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἐνεχυρασμένης κινήματογραφικῆς ταινίας τὸ συμφωνηθέν ποσοστόν.

Τὸ εἰς τοῦτο ἀντιστοιχοῦν ποσὸν καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἢ παρὰ τοῦ ἀναλαβόντος τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς ταινίας γραφείου, ὑποχρεομένων ὅπως κατὰ μῆνα ἀπὸ τῆς ἐπάρξεως τῆς προβολῆς τῆς ταινίας καὶ ἐντὸς προθεσμίας ἐπτά ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ μηνὸς συντάσσουσι κατὰστασιν ἐμφαινίσαντες τὰς ἀκαθαρίστους εἰσπράξεις ἐκ τῆς ἐν γένει ἐκμεταλλεύσεως τῆς κινήματογραφικῆς ταινίας, ἀντίγραφον δὲ τῆς καταστάσεως ταύτης ἀποστέλλουσιν εἰς τὸν δανειστήν μετὰ τοῦ ὡς ἂν ποσοῦ, πλὴν ἂν ἄλλως συμφωνηθῇ διὰ τοῦ ἐνεχυρογράφου.

2. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ ὑποχρέωσις τοῦ γραφείου ἐκμεταλλεύσεως ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸ κοινοποίησης τῆς συστατικῆς τοῦ ἐνεχύρου πράξεως. Μετὰ τὴν σύστασιν τοῦ κινήματογραφικοῦ ἐνεχύρου πᾶσα παραχώρησις πρὸς ἐκμετάλλευσιν τοῦ ἀντικειμένου τοῦ ἐνεχύρου εἶναι ἄκυρος ἄνευ τῆς ρητῆς καὶ ἐγγράφου ἐγκρίσεως τοῦ δανειστοῦ. Οἷαδήποτε παραχώρησις πρὸς ἐκμετάλλευσιν, ὡς καὶ πᾶσα σύμβασις περὶ ἐκχώρησεως ποσοστῶν ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῆς κινήματογραφικῆς ταινίας ἢ περὶ συμμετοχῆς εἰς ταῦτα, γενομένη πρὸ τῆς ἐνεχυρώσεως τῆς κινήματογραφικῆς ταινίας, οἷδεμιν ἰσχύον ἔχει διὰ τὸν ἐνεχυροῦχον δανειστήν ἐφ' ὅσον δὲν μνημονεύεται κατὰ τὰ κύρια αὐτῆς στοιχεῖα ἐν τῷ ἐνεχυρογράφῳ.

Ἄρθρον 7.

1. Διὰ τὴν χορήγησιν δανείου ἐπὶ ἐνεχύρῳ διεπομένου ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἀπαιτεῖται ἄδεια τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ νομίμως ἐξουσιοδοτημένης ὑποεπιτροπῆς αὐτῆς, παρεχόμενη τῇ εἰσηγήσει πιστοδοτικοῦ ὁργανισμοῦ ἐκ τῶν ἐν ἁρθρῳ 6 τοῦ Ν. Α. 4208)1961 ἀναφερομένων, εἰς ὃν ἔχει ὑποβάλει σχετικὴν αἴτησιν ὁ αἰτῶν τὴν χρηματοδότησιν.

2. Ἡ περὶ χορηγήσεως δανείου εἰσηγήσις τοῦ πιστοδοτικοῦ ὁργανισμοῦ δέον ἀπαραιτήτως νὰ συνοδεύηται ὑπὸ τῶν κάτωθι δικαιολογητικῶν:

α) Συναρίσις τῆς πρὸς ἐνεχύρασιν προσφερομένης κινήματογραφικῆς ταινίας, ἐγκυκλιζομένη παρὰ τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Προεδρίας Κυβερνήσεως Ἐπιτροπῆς Ἐλέγχου Κινήματογραφικῶν Ταινιῶν.

β) Ἀναλυτικὸν προϋπολογισμὸς τῆς δαπάνης παραγωγῆς τῆς κινήματογραφικῆς ταινίας μέχρι καὶ τοῦ πρώτου πρὸς προβολὴν θεατικῷ ἀντικτύπου αὐτῆς.

γ) Καταλόγου ἡθοποιῶν καὶ τῶν ἐν ἁρθρῳ 27 τοῦ Ν. Α. 4208)1961 ἀναφερομένων προσώπων, ὡς καὶ τῶν τυχόν μουσικοσυνθετῶν, μετὰ κεκυρωμένων ἀντιγράφων τῶν μετ' αὐτῶν συμβάσεων ἐργασίας.

δ) Δηλώσεως τοῦ αἰτούντος περὶ τῶν ἐργαστηρίων εἰς ἃ θέλει παραδῶσθαι πρὸς ἐπεξεργασίαν τὴν πρὸς ἐνεχύρασιν προσφερομένην κινήματογραφικὴν ταινίαν, συνοδευομένης καὶ ὑπὸ κεκυρωμένων ἀντιγράφων τῶν τυχόν κατηρτισμένων σχετικῶν συμβάσεων ἢ ἄλλως ὑπευθύνου δηλώσεως περὶ μὴ ὑπάρξεως τοιούτων.

ε) Βεβαιώσεως ἀγορᾶς τῶν ἀναγκαζουσῶν ἀρνητικῶν, θετικῶν καὶ ἡχητικῶν ταινιῶν, συνοδευομένης ὑπὸ τῶν σχετικῶν τιμολογίων.

στ) Πλήρους καταλόγου περὶ τῶν ἤδη τυχόν παραχθεισῶν ὑπὸ τοῦ αἰτούντος κινήματογραφικῶν ταινιῶν καὶ τῶν οἰκονομικῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτῶν.

ζ) Τυχόν ὑπαρχόντων συμβολαίων διὰ τὴν προβολὴν τῆς πρὸς ἐνεχύρασιν προσφερομένης κινήματογραφικῆς ταινίας.

η) Ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται πέραν τῶν ἀνωτέρω νὰ ζητήσῃ συμπληρωματικὰ σχετικὰ στοιχεῖα πρὸς διευκλύνειν τῆς κρίσεως αὐτῆς.

3. Ἡ ἀπόφασις τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τῆς Ὑποεπιτροπῆς αὐτῆς ἀποστέλλεται ἐν ἀντιγράφῳ παρ' αὐτῆς πρὸς ἐκτέλεσιν εἰς τὸν πιστοδοτικὸν ὁργανισμὸν μετ' οὗ ἐπιθυμεῖ ὅπως συμβληθῇ ὁ αἰτῶν.

4. Κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν δικαιολογητικῶν ὑπὸ τοῦ πιστοδοτικοῦ ὁργανισμοῦ ἢ τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τῆς Ὑποεπιτροπῆς αὐτῆς δύναται νὰ κληθῇ ὁ αἰτῶν ὅπως παραστή αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου ἐξουσιοδοτημένου δι' ἀπλῆς ἐπιστολῆς πρὸς παροχὴν τυχόν συμπληρωματικῶν στοιχείων.

5. Ἡ Νομισματικὴ Ἐπιτροπὴ, ὑποβληθεῖσης εἰσηγήσεως πρὸς χορήγησιν δανείου, δύναται νὰ ἀναθέτῃ τὴν ἐπ' αὐτῆς κρίσιν, κατὰ τοὺς ὅρους τῆς παραγρ. 2, εἰς τὸν πιστοδοτικὸν ὄργανισμὸν ὑφ' οὗ ὑπεβλήθη ἡ εἰσηγήσις.

Ἄρθρον 8.

1. Παρὰ τῷ Πρωτοδικεῖ Ἀθηνῶν τηρεῖται εἰδικὸν βιβλίον δημοσιεύσεως τῶν συμβάσεων εἰδικοῦ κινήματογραφικοῦ ἐνεχύρου, εἰς τὸ ὁποῖον καταχωρίζονται τὰ ἐν ἄρθρῳ 4 παρ. 2 τοῦ παρόντος διαλαμβανόμενα στοιχεῖα, ὡς καὶ πᾶσα περὶ παραχωρήσεως δικαιώματος ἐκμεταλλεύσεως κινήματογραφικῆς ταινίας σύμβασις ἢ περὶ ἐκχωρήσεως ποσοστῶν ἐκ τῶν εἰσπράξεων κιν/κῆς ταινίας ἢ περὶ συμμετοχῆς εἰς ταῦτα.

2. Ἐπιμελεία τοῦ δανειστοῦ ἢ παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον τὸ συστατικὸν τοῦ ἐνεχύρου ἔγγραφον κατατίθεται εἰς τὸν Γραμματεῖα τῶν Πρωτοδικῶν. Τοῦτο καταχωρίζεται εἰς τὸ κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου δημόσιον βιβλίον ἀριθμούμενον κατὰ σελίδα καὶ θεωρούμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν, συντασσομένης αὐθωρεῖ σχετικῆς πράξεως καταθέσεως.

3. Ἡ διαγραφή τοῦ ἐνεχύρου ἐκ τοῦ ὡς ἄνω βιβλίου ἐνεργεῖται κατόπιν προσαγωγῆς ἔγγραφου συναινεσεως τοῦ δανειστοῦ ἢ δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ἐφ' ὅσον ἐξωφλήθη πλήρως τὸ δάνειον μετὰ τῶν τόκων καὶ τῶν τυχόν ἐξόδων, ἐκδιδομένης αἰτήσεως τοῦ ὀφειλέτου ἢ παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον.

Ἄρθρον 9.

1. Καταστάσης ληξιπροθέσμου τῆς ἀπαιτήσεως δι' ἣν τὸ ἐνέχυρον, ἢ ἐκτελέσεις χωρεῖ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 40—47 τοῦ Ν. Δ. 17 Ἰουλίου 1923 «περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ Ἀνωγύμων Ἐταιρειῶν», ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιούνται διὰ τοῦ παρόντος.

2. Ἡ ἐκτέλεσις ἄρχεται δι' ἐπιδόσεως ἀντιγράφου τοῦ ἐνεχυρογράφου ἀποτελούντος τίτλον ἐκτελεστὸν μετ' ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν συντασσομένης κάτωδι αὐτοῦ κατὰ τοῦ ὀφειλέτου. Μετὰ δύο ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως δύναται νὰ γίνῃ ἡ ἀναγκαστικὴ κατάσχεσις τοῦ ἐνεχύρου, τῇ ἐπισπεύσει τοῦ δανειστοῦ. Τὰ κατασχθέντα πράγματα δύναται νὰ παραδώσῃ ὁ κλητὴρ εἰς τὸν δανειστὴν ὡς μεσεγγυούχον. Κατὰ τῆς ὑπὸ τοῦ κλητῆρος παραδόσεως τῶν ἐνεχυρασθέντων πραγμάτων εἰς τὸν δανειστὴν ἢ εἰς τρίτον μεσεγγυούχον ἐπιτρέπεται ἀνακοπὴ ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως ἐκ μέρους τοῦ ὀφειλέτου, τοῦ δανειστοῦ ἢ τρίτου διεκδικητοῦ. Ἡ ἀνακοπὴ δέον νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τὸν δανειστὴν καὶ τὸν ὀφειλέτην.

3. Ὁ Πρόεδρος Πρωτοδικῶν δύναται ἐνεκα σπουδαίων λόγων νὰ διατάξῃ ἀλλαγὴν μεσεγγυούχου, κατόπιν-προηγουμένης κλητεύσεως τοῦ ἐπισπεύδοντος καὶ τοῦ ὀφειλέτου.

4. Μετὰ πάροδον ἑκατὸν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιταγῆς ἀπογορεύεται νὰ γίνῃ κατάσχεσις ἐπὶ τῇ βῆσει τῆς ἐπιταγῆς ταύτης, ἀπαιτουμένης νέας τοιαύτης διὰ τὴν ἐπίσπευσιν τῆς ἐκτελέσεως.

5. Ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, τῇ αἰτήσῃ τοῦ ὀφειλέτου καὶ μετὰ πρόσκλησιν τοῦ δανειστοῦ, δύναται, ἐνεκα σπουδαίων λόγων, νὰ ἀναστειλῇ τὸν πλειστηριασμὸν μέχρις ἐνὸς ἔτους ἐν συνόλῳ κατ' ἀνώτατον ὅριον.

6. Πᾶσαν διαφορὰν ἀναφερομένην περὶ τὴν ἐκτέλεσιν δικάζει ὀριστικῶς ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως.

Ἄρθρον 10.

Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν καδ' ἣν προβλέπεται ἐν τῷ παρόντι ἀρμοδιότης τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ἀρμοδίας τυγχάνει ὁ Πρόεδρος Πρωτοδικῶν τοῦ τόπου τῆς ἑδρας τοῦ δανειστοῦ, προκειμένης δὲ ἐκτελέσεως τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως. Ὁ Πρόεδρος Πρωτοδικῶν δικάζει κατὰ τὰ ἄρθρα 634 καὶ ἐπ. τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, δὲν δικαιούται δὲ νὰ παραπέμψῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ δικαστήριον.

Ἄρθρον 11.

1. Ὁ ὑπερθεματιστὴς ὑποχρεοῦται, ὅμα τῇ κατακυρώσει, νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα τοῖς μετρητοῖς παρὰ τῷ συμβολαιογράφῳ, ὅστις ὑποχρεοῦται νὰ καταθέσῃ ἀμελλητῇ

τοῦτο παρ' ἀνεγνωρισμένης Τραπεζῆς ἢ παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.

2. Ἐὰν ὁ ὑπερθεματιστὴς εἶναι ὁ ἐπισπεύδων ἐνεχυροῦχος δανειστὴς, δύναται ὁ συμβολαιογράφος νὰ ἐπιτρέψῃ ὅπως αὐτὸς κρατήσῃ εἰς χεῖρας τοῦ τὸ ἐκπλειστηρίασμα μέχρι τῆς διανομῆς.

3. Ἐὰν ὁ ὑπερθεματιστὴς δὲν καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐνεργεῖται ἀναπλειστηριασμὸς τὴν ἐπομένην Κυριακὴν.

4. Ἐὰν τὸ ἀναπλειστηρίασμα εἶναι ἔλαττον, ἢ διαφέρει βραῦναι τὸν ὑπερθεματιστὴν τοῦ πρώτου πλειστηριασμοῦ, ἐὰν δὲ εἶναι μείζον οὐδὲν δικαίωμα ἔχει ἐπὶ τῆς διαφορᾶς ὁ ὑπερθεματιστὴς καδ' οὗ ὁ ἀναπλειστηριασμὸς.

Ἄρθρον 12.

Ὁ ὑπερθεματιστὴς καθίσταται κύριος τῶν πλειστηριασθέντων διὰ τῆς καταβολῆς τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ καὶ ἐὰν ὁ ὀφειλέτης δὲν ἦτο κύριος τῶν πλειστηριασθέντων πραγμάτων.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Βιομηχανίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτελέσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἢ ἰσχὺς τοῦ ὁποίου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Μαρτίου 1962

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ζ. ΖΗΣΑΚΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(6)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 189

Περὶ ἐγκρίσεως Κανονισμοῦ μεταφορᾶς σιτηρῶν διὰ πλοίων, ἰσοδυνάμου πρὸς τὸν Κανονισμὸν Δ. Σ. «περὶ ἀσφαλείας τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἐν θαλάσσῃ».

**ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν:

1. Τὸ ἄρθρον 4 παρ. 1 καὶ 2 τοῦ Ν.Δ. 2618)1955 «περὶ κυρώσεως τῆς ὑπογραφείσης ἐν Λονδίνῳ τὴν 10ην Ἰουνίου 1948 Διεθνούς Συμβάσεως «περὶ ἀσφαλείας τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἐν θαλάσῃ».

2. Τῇ παρ. στ' τοῦ Κανονισμοῦ 2 τοῦ Κεφαλαίου VI ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς διατάξεις τῶν Κανονισμῶν 5 καὶ 6 τοῦ Κεφαλαίου I τῆς Διεθνούς Συμβάσεως «περὶ ἀσφαλείας τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἐν θαλάσῃ Λονδίνον 1948».

3. Τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ Ν. 3141)55 «περὶ συστάσεως παρὰ τῷ Γ.Ε.Ν. Συμβουλίου Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ».

4. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 12)1.12.1961 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

5. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 43)1962 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

1. Τίθεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐν ἰσχύϊ, ὁ ὑπὸ τῆς Ἐπιθεωρήσεως Ἐμπορικῶν Πλοίων συνταχθεὶς Κανονισμὸς μεταφορᾶς σιτηρῶν διὰ πλοίων τοῦ ὁποίου τὸ κείμενον παρατίθεται ἐν τέλει τοῦ παρόντος.

2. Ἀρμοδιὰ Ἑλληνικῇ Ἀρχῇ, διὰ τὴν ἐγκρίσιν τῶν περὶ δυν τὸ ἄρθρ. 15 τοῦ κυρουμένου Κανονισμοῦ, σχεδιαγραμμάτων φορτώσεως σιτηρῶν, εἶναι ἡ Ἐπιθεώρησις Ἐμπορικῶν Πλοίων.

3. Ἐξουσιοδοτοῦνται διὰ τὴν ἐγκρίσιν τῶν περὶ δυν ἡ παρ. 2 ἀνωτέρω σχεδιαγραμμάτων διὰ πλοῖα ὁρμούντα εἰς λιμένας τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ οἱ νογνώμονες, αἱ Ἑλληνικὲς Νοσηγνώμονες Α.Ε., LLOYD'S REGISTER OF SHIPPING, AMERICAN BUREAU OF SHIPPING, BUREAU VERITAS, GERMANISCHER LLOYD, REGISTRO

ITALIANO NAVALE, NORSKE VERITAS και NIPPON KAIJI KYOKAI (πρώην IMPERIAL JAPANESE CORPORATION).

4. Τα παρὰ τῶν ἐξουσιοδοτούμενων, κατὰ τὴν παρ. 3 τοῦ παρόντος, Νηογνωμόνων, ἐγκρινόμενα σχεδιαγράμματα, δέον νὰ θεωρούνται ὑπὸ τῆς Ἐπιθεώρησης Ἐμπορικῶν Πλοίων ὡς τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ παρὰ Προξενείοις, ἐν Λονδίῳ, Ν. Ἰρλάνδῃ καὶ ἐν Ἰαπωνίᾳ, ἐδρευόντων Ἀξιωματικῶν τοῦ Διμενικῶς Σώματος τῶν ἀσκούντων διοικητικὰ καθήκοντα ναυπηγίας, διαβιβαζομένων ὑπὸ τῶν Ἀξιωματικῶν τούτων θεωρημένων ἀντιγράφων εἰς τὴν Ἐπιθεώρησιν Ἐμπορικῶν Πλοίων.

5. Σχεδιαγράμματα φορτώσεως σιτηρῶν ἐγκρινόμενα ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν μετεχουσῶν τῆς Δ. Συμβάσεως «περὶ Ἀσφαλείας τῆς Ἀνθρωπίνης Ζωῆς ἐν θαλάσῃ χωρῶν, ἀναγνωρίζονται ὡς πληροῦντα τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἀρθ. 15 τοῦ κυρουμένου Κανονισμοῦ.

6. Οἱ παραβάται τοῦ διὰ τοῦ παρόντος κυρουμένου Κανονισμοῦ, διώκονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθ. 3 τοῦ Ν.Δ. 2618/1953 «περὶ κυρώσεως τῆς ὑπογραφείσης ἐν Λονδίῳ τὴν 10ην Ἰουνίου 1948 Διεθνούς Συμβάσεως «περὶ ἀσφαλείας τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἐν θαλάσῃ».

Εἰς τὸν ἑπόμενον ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργοῦ ἀντιστέκεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Μαρτίου 1962

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΣΤ. ΚΩΤΙΑΔΗΣ

ΙΣΟΔΥΝΑΜΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΣΙΤΗΡΩΝ ΔΙΑ ΠΛΟΙΩΝ

Ἄρθρον 1.

Σκοπός.

1. Σκοπὸς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, εἶναι ἡ προαγωγή τῆς ἀσφαλείας κατὰ τὴν φορτοεκφόρτωσιν, στοίβαξιν καὶ μεταφορὰν σιτηρῶν διὰ πλοίων καὶ ἡ πρὸς τοῦτο συμπλήρωσις τῶν ἀντιστοιχούντων διατάξεων τῆς Δ. Σ. «περὶ ἀσφαλείας τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἐν θαλάσῃ 1948».

2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, συνιστοῦν τὸ ἐλάχιστον ὅριον ἀπαιτήσεων ἐν σχέσει πρὸς τὴν φορτοεκφόρτωσιν, στοίβαξιν καὶ μεταφορὰν σιτηρῶν δι' Ἑλληνικῶν πλοίων.

Ἄρθρον 2.

Ἐφαρμογή.

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς ἐφαρμόζεται ἐφ' ὧν πλοίων ἔχουσιν ἐφαρμογὴ οἱ Κανονισμοὶ 1 καὶ 2 τοῦ Κεφαλαίου VI τῆς Διεθνούς Συμβάσεως «περὶ ἀσφαλείας τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἐν θαλάσῃ» ὑπογραφείσης ἐν Λονδίῳ τὴν 10.6.1948, ὡς ἐξουσιοδοτήσαντος καὶ ἐκδίδεται συμφώνως πρὸς τὸν Κανονισμὸν 5 τοῦ Κεφαλαίου I τῆς αὐτῆς Συμβάσεως.

Ἄρθρον 3.

Ὁρισμοί.

Ὁ ὅρος «σιτηρὰ» περιλαμβάνει τὸν σίτον, τὸν ἀραβόσιτον, τὴν βρώμην, τὴν σίκαλιν, τὴν κριθήν, τὴν ὀρυζαν, τοὺς ἐρεθίνους καὶ τοὺς σπόρους.

Ἄρθρον 4.

Διευθετήσεις.

Ὅταν φορτώνονται σιτηρὰ εἰς ἐν πλοῖον, λαμβάνονται ὅλαι αἱ ἀναγκαῖαι καὶ εὐλαγοὶ προφυλάξεις ἵνα ἐμπόδίζεται ἡ μετατόπισις τῶν σιτηρῶν. Ἐὰν κύτος ἢ διαμέρισμα εἶναι ἐξ ὀλοκληροῦ πλήρως διὰ σιτηρῶν χύδην, ταῦτα διευθετῶνται (χαλαρώνονται) κατὰ τρόπον τοιοῦτον ὥστε νὰ πληροῦνται ὅλα τὰ κενὰ μεταξὺ τῶν ζυγῶν, εἰς τὰς πλευρὰς καὶ τὰ ἄκρα αὐτοῦ.

Ἄρθρον 5.

Στοιβάσις πεπληρωμένων κυτῶν καὶ διαμερισμάτων.

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ὄρων τοῦ ἀρθ. 7 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ἐὰν ἐν κύτῳ εἰς ἐν διαμέρισμα εἶναι ἐξ ὀλοκληροῦ πλήρως φορτίου σιτηρῶν χύμα, ὑποδιαιρῆται εἴτε διὰ διαμήκους φρακτῆς, ἢ διὰ ξυλίνων διαφραγμάτων (SHIFTING BOARDS) κατὰ τὸν ἄξονα τοῦ πλοίου, ἢ εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ ἄξονος οὐχὶ μεγαλύτεραν τοῦ 5 τοῖς ἑκατὸν τοῦ ἐξωτερικῶς τῶν νομέων πλάτους τοῦ πλοίου, εἴτε διὰ διαμήκων φρακτῶν ἢ ξυλίνων διαφραγμάτων ἐκτὸς τοῦ ἄξονος τοῦ πλοίου, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ ἀπόστασις μεταξὺ αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰ 60 τοῖς ἑκατὸν τοῦ ἐξωτερικῶς τῶν νομέων πλάτους τοῦ πλοίου καὶ ὅτι εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν προβλέπονται τροφοδοτικὰ στόμια ἐπαρκῶν διαστάσεων εἰς τὰς πλευρὰς κατὰ διαστήματα μετρούμενα κατὰ τὸ διαμήκως, οὐχὶ μεγαλύτερα τῶν 25 ποδῶν (ἢ 7,62 μέτρων). τὰ δὲ ἄκραία τροφοδοτικὰ στόμια κεῖνται εἰς ἀπόστασιν οὐχὶ μεγαλύτεραν τῶν 12 ποδῶν (ἢ 3,66 μέτρων) ἀπὸ τὰς ἐγκαρσίας φρακτῆς. Ἐν πάσῃ περιπτώσει αἱ διαμήκεις φρακταὶ ἢ ξύλινα διαφράγματα δέον νὰ εἶναι καταλλήλως κατασκευασμένα σιτοστεγῇ καὶ μετὰ καταλλήλων συμπληρωμάτων εἰς τὰ μεταξὺ τῶν ζυγῶν κενά. Ἐντὸς τῶν κυτῶν αἱ διαμήκεις φρακταὶ ἢ τὰ ξύλινα διαφράγματα δέον νὰ ἐκτείνωνται ἐκ τῆς κάτω ὀψευς τοῦ καταστρώματος πρὸς τὰ κάτω, κατ' ἀπόστασιν τοῦλάχιστον ἴσην πρὸς τὸ ἐν τρίτον τοῦ βάρους τοῦ κύτους ἢ 8 πόδας (ἢ 2,44 μέτρα) οἰαδήποτε εἶναι ἡ μεγαλύτερα. Εἰς διαμερίσματα ἐντὸς ὑποφραγμάτων καὶ ὑπερκατασκευῶν δέον νὰ ἐκτείνωνται ἀπὸ καταστρώματος εἰς κατὰστρώμα. Εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις αἱ διαμήκεις φρακταὶ ἢ τὰ ξύλινα διαφράγματα δέον νὰ ἐκτείνωνται μέχρι τοῦ ἀνωτέρου μέρους τῶν τροφοδοτικῶν στομιῶν τοῦ κύτους ἢ τοῦ διαμερίσματος ἐντὸς τοῦ ὁποῦ κεῖνται.

Ἐν περιπτώσει πλοίων φορτωμένων διὰ σιτηρῶν χύδην, πλὴν λιναροσπέρου, τῶν ὁποίων τὸ μετακεντρικὸν ὕψος (μετὰ τὴν διόρθωσιν διὰ τὴν ἐπίδρασιν ἐλευθέρων ἐπιφανειῶν ὑγρῶν, ἐντὸς τῶν δεξαμενῶν) διατηρεῖται καθ' ὅλην τὴν θιάρκειαν τοῦ ταξιδίου οὐχὶ κάτω τῶν 12 δακτύλων (ἢ 0,31 μέτρων), διὰ πλοῖα μετὰ ἐνὸς ἢ δύο καταστρωμάτων καὶ οὐχὶ κάτω τῶν 14 δακτύλων (ἢ 0,36 μ.) εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἄλλων πλοίων, δὲν ἀπαιτεῖται νὰ τοποθετοῦνται διαμήκεις φρακταὶ ἢ ξύλινα διαφράγματα.

α) Κάτωθεν ἐνὸς τροφοδοτικοῦ στομίου καὶ ἐντὸς ἀποστάσεως 7 ποδῶν (ἢ 2,13 μέτρων) πέραξ τούτου, μόνον ὅμως εἰς τὴν περιοχὴν ἐνὸς στομίου κύτους, ἐὰν τὸ τροφοδοτικὸν τοῦτο στόμιον περιέχη, ἢ ὅμοῦ ὅλα τὰ συλλογικῶς τροφοδοτοῦντα ἐν διαμέρισμα στόμια περιέχουν οὐχὶ ὀλιγώτερον τοῦ 5 τοῖς ἑκατὸν τῆς ποσότητος τῶν περιεχομένων εἰς τὸ τροφοδοτούμενον διαμέρισμα σιτηρῶν.

β) Ἐντὸς τροφοδοτικῶν στομιῶν ἅτινα πληροῦν τὰς ἀπαιτήσεις τῆς παραγράφου (α) τοῦ παρόντος ἀρθ. καὶ ἅτινα ἔχουν διαστάσεις τοιαύτας ὥστε ἡ ἐλευθέρα ἐπιφάνεια τῶν σιτηρῶν παραμένει ἐντὸς τῶν τροφοδοτικῶν στομιῶν καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ ταξιδίου, λαμβανομένης ὑπ' ὅψιν τῆς κατακαθίσεως τῶν σιτηρῶν, ἀνερχομένης εἰς τὰ 2 τοῖς ἑκατὸν τοῦ ὅγκου τοῦ τροφοδοτουμένου διαμερίσματος καὶ τῆς μετατοπίσεως τῆς ἐλευθέρως ἐπιφανείας τῶν σιτηρῶν κατὰ 12 μοίρας πρὸς τὸ ὀριζόντιον ἐπίπεδον. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, τὰ θυατὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀνωτέρω μετατοπίσεως τῶν ἐλευθέρων ἐπιφανειῶν τῶν σιτηρῶν ἐντὸς τῶν τροφοδοτικῶν στομιῶν λαμβάνονται ὑπ' ὅψιν κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ προαναφερθέντος μετακεντρικοῦ ὕψους.

γ) Εἰς τὴν περιοχὴν στομίου κύτους ὅπου τὰ χύμα σιτηρὰ κάτωθεν τοῦ στομίου κύτους ἔχουν διευθετηθῇ εἰς σχῆμα κοίλου δίσκου, τοῦ ὁποῦ ἡ περιφέρεια ἐφάπτεται τοῦ καταστρώματος, πέραν τοῦ στομίου κύτους. Τὸ δὲ κοῖλον πληροῦται διὰ σιτηρῶν εἰς σάκκους ἢ δι' ἄλλου καταλλήλου φορτίου εἰς σάκκους μέχρις ὕψους εἰς τὸ κέντρον τοῦ δίσκου οὐχὶ μικρότερον τῶν 6 ποδῶν (ἢ 1,83 μέτρων) ὑπὲρ τὴν ἐπιφανείαν τῶν χύμα σιτηρῶν (μετρούμενον κάτωθεν τῆς γραμμῆς καταστρώματος). Τὰ σιτηρὰ εἰς σάκκους ἢ τὸ ἕτερον καταλλήλου φορτίον εἰς σάκκους πληροῦν τὸ στόμιον κύτους

καὶ τὸν κάτωθι αὐτοῦ δίσκον καὶ στοιβάζονται καλῶς (φρακάρουν) πρὸς τὸ κατὰστρωμα, τὰ διαμήκη διαφράγματα, τὰ μεσόζυγα (μετζανιά) καὶ τὰ διάτοιχα καὶ τὰ παράτοιχα τοῦ στομίου.

Ἄρθρον 6.

Στοιβάσια. τῶν μερικῶς πεπληρωμένων κυτῶν καὶ διαμερισμάτων.

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ἐὰν κύτος ἢ διαμέρισμα εἶναι μερικῶς πεπληρωμένον διὰ σιτηρῶν χύμα:

α) Ὑποδιαίρεται διὰ διαμήκους φρακτῆς ἢ διὰ ξυλίνων διαφραγμάτων (SHIFTING BOARDS) κατὰ τὸν ἄξονα τοῦ πλοίου ἢ εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ ἄξονος οὐχὶ μεγαλύτεραν τῶν 5 τοῖς ἑκατὸν τοῦ ἐξωτερικῶς τῶν νομέων πλάτους τοῦ πλοίου, εἴτε διὰ διαμήκων φρακτῶν ἢ ξυλίνων διαφραγμάτων ἐκτός τοῦ ἄξονος τοῦ πλοίου, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ μεταξὺ τῶν ἀπόστασις δὲν ὑπερβαίνει τὰ 60 τοῖς ἑκατὸν τοῦ ἐξωτερικῶς τῶν νομέων πλάτους τοῦ πλοίου. Ἐν πάσῃ περιπτώσει αἱ διαμήκεις φρακταὶ ἢ τὰ ξύλινα διαφράγματα δεόν νὰ εἶναι καταλλήλως κατεσκευασμένα καὶ νὰ ἐκτείνωνται ἀπὸ τοῦ πυθμένος τοῦ κύτους ἢ ἀπὸ τοῦ καταστρώματος, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, εἰς ὕψος οὐχὶ μικρότερον τῶν 2 ποδῶν (ἢ 0,61 μέτρων) ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῶν χύμα σιτηρῶν.

Προβλέπεται ὅτι, ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως κυτῶν μερικῶς πεπληρωμένων διὰ χύδην λιναροσπόρου, διαμήκη διαφράγματα ἢ ξύλινα χωρίσματα δὲν ἀπαιτεῖται νὰ τοποθετοῦνται εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ στομίου κύτους ἐπὶ πλοίων εἰς τὰ ὁποῖα τὸ μετακεντρικὸν ὕψος (μετὰ τὴν διόρθωσιν διὰ τὴν ἐπιδρασιν ἐλευθέρων ἐπιφανειῶν ὑγρῶν ἐντὸς δεξαμενῶν) διατηρεῖται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ταξιδίου οὐχὶ μικρότερον τῶν 12 δακτύλων (ἢ 0,31 μέτρων) διὰ πλοῖα μετὰ ἐνὸς ἢ δύο καταστρωμάτων καὶ οὐχὶ μικρότερον τῶν 14 δακτύλων (ἢ 0,36 μέτρων) διὰ τὴν περίπτωσιν ἄλλων πλοίων.

β) Τὰ χύμα σιτηρὰ ἰσοπεδοῦνται καὶ καλύπτονται ὑπὸ σιτηρῶν εἰς σάκκους ἢ ἄλλου καταλλήλου φορτίου, καλῶς ἐστοιβαγμένα, εἰς ὕψος οὐχὶ μικρότερον τῶν 4 ποδῶν (ἢ 1,22 μέτρων) ἄνωθεν τῶν χύμα σιτηρῶν ἐντὸς χώρων διαιρουμένων ὑπὸ διαμήκους φρακτῆς ἢ ξυλίνων διαφραγμάτων καὶ οὐχὶ μικρότερον τῶν 5 ποδῶν (ἢ 1,52 μέτρων) ἐντὸς μὴ ὑποδιαιρουμένων χώρων.

Τὰ σιτηρὰ εἰς σάκκους ἢ ἕτερον κατάλληλον φορτίον ὑποβάσσονται ἐπὶ καταλλήλων δαπέδων τοποθετουμένων ἐφ' ὅλης τῆς ἐπιφανείας τῶν χύμα σιτηρῶν.

Τὰ δάπεδα ταῦτα συνίστανται εἴτε ἐκ δοκίδων ἀπεχρυσῶν μεταξὺ τῶν οὐχὶ περισσότερον τῶν 4 ποδῶν (ἢ 1,22 μέτρων) ὑποστηρίζουσιν σανίδας πάχους 1 δακτύλου (ἢ 25 χιλιοστομέτρων) τοποθετουμένων ἐπ' αὐτῶν καὶ αἵτινες ἀπέχουν μεταξὺ τῶν οὐχὶ περισσότερον τῶν 4 δακτύλων (ἢ 0,41 μέτρων) εἴτε ἐκ στρεῶν διαχωριστικῶν ὀδονῶν μὲ καταλλήλους ἐπικαλύψεις.

Ἄρθρον 7.

Ἐξαιρέσεις εἰς τὰς ἀπαιτήσεις διαμήκων διαφραγμάτων.

Ἡ τοποθέτησις διαμήκων φρακτῶν ἢ ξυλίνων διαφραγμάτων συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 5 καὶ 6 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δὲν ἀπαιτεῖται:

α) Εἰς ἐν κατώτερον κύτος (ὁ ὅρος οὗτος περιλαμβάνει ἐπίσης τὸ κατώτερον μέρος τοῦ κύτους πλοίου μετὰ ἐνὸς καταστρώματος) ἐὰν τὸ χύμα φορτίον ἐντὸς αὐτοῦ δὲν ὑπερβαίνει τὸ ἐν τρίτον τῆς χωρητικότητος τοῦ κύτους ἢ τὸ ἥμισυ τῆς χωρητικότητος τοῦ κατωτέρου τούτου κύτους ὅταν τὸ κατώτερον κύτος ὑποδιαίρηται ὑπὸ σήραγγος ἀτράκτου.

β) Εἰς οἰονδήποτε χώρον ἐντὸς ὑποφράγματος ἢ υπερκατασκευάσματος ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι εἰς τὰς πλευρὰς τοῦ πλοίου ὑπάρχει καλῶς ἐστοιβαγμένον φορτίον σιτηρῶν εἰς σάκκους ἢ ἕτερον κατάλληλον τοιοῦτον, εἰς πλάτος ἐφ' ἑκάστης πλευρᾶς οὐχὶ κάτω τοῦ 20 τοῖς ἑκατὸν τοῦ πλάτους τοῦ πλοίου καὶ καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τῶν χώρων τούτων.

γ) Εἰς ἐκείνους τοὺς χώρους ὅπου τὸ μέγιστον πλάτος αὐτῶν εἰς τὸ ἄνωθεν τούτων καταστρώμα δὲν ὑπερβαίνει τὸ ἥμισυ τοῦ ἐξωτερικῶς τῶν νομέων πλάτους τοῦ πλοίου.

Ἄρθρον 8.

Τροφοδοτικὰ στόμια.

(α) (1) Πᾶν κύτος ἢ διαμέρισμα τὸ ὁποῖον εἶναι ἐξ ὀλικήρου πλήρες διὰ φορτίου χύμα, τροφοδοτεῖται διὰ καταλλήλως τοποθετουμένων καὶ καλῶς κατεσκευασμένων τροφοδοτικῶν στομίων, ἐξαιρέσει τῶν ἄλλως διὰ τῆς παραγρ. (γ) τοῦ ἄρθρου 5 καὶ τῶν ἄρθρων 9 καὶ 13 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προβλεπόμενων, εἰς τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ στόμιου εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κύτους ἢ τοῦ διαμερίσματος.

(11) Ἐκαστὸν τροφοδοτικὸν στόμιον περιέχει οὐχὶ ὀλιγότερον τῶν 2 τοῖς ἑκατὸν τῆς ποσότητος τῶν χύμα σιτηρῶν τῶν φορτωθέντων εἰς τὸ μέρος τοῦ κύτους ἢ τοῦ διαμερίσματος τὸ ὁποῖον τροφοδοτεῖ, ἐξαιρέσει τῶν ἄλλως διὰ τῆς παραγράφου (α) τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προβλεπόμενων.

(β) Ὅταν σιτηρὰ χύμα μεταφέρονται ἐντὸς δεξαμενῶν κύτους κατεσκευασμένων πρωτίστως διὰ τὴν μεταφορὰν ὑγρῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἐφαρμόζεται ἡ παράγραφος (γ) τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἢ εἶναι ὑποδηχημένοι δι' ἐνὸς ἢ περισσοτέρων μονίμων χαλυβδίνων διαφραγμάτων σιτοστεγῶς κατεσκευασμένων, τὰ τροφοδοτικὰ στόμια δύνανται νὰ παρασλείπωνται ἐὰν αἱ δεξαμεναὶ καὶ τὰ στόμια τῶν δεξαμενῶν εἶναι ἐξ ὀλικήρου πλήρη καὶ τὰ καλύμματα τῶν στομίων καλῶς ἡσφαλισμένα.

Ἄρθρον 9.

Ἐνιαία φόρτωσις.

Πρὸς τὸν σκοπὸν ἐφαρμογῆς τῶν ἄρθρων 5 καὶ 8 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ τὰ κατώτερα κύτη καὶ οἱ ὑπερκείμενοι τούτοις χώροι ὑποφραγμάτων δύνανται νὰ φορτώνωνται ἐνιαίως ὡς ἐν διαμέρισμα ὑπὸ τοὺς ἀκαλούθους ὅρους:

α) Διαμήκεις φρακταὶ ἢ ξύλινα διαφράγματα τοποθετοῦνται ἀπὸ καταστρώματος εἰς κατὰστρωμα ἐντὸς τοῦ ὑποφράγματος πλοίου ἔχοντος δύο καταστρώματα.

Εἰς πάσας τὰς ἄλλας περιπτώσεις αἱ διαμήκεις φρακταὶ ἢ τὰ ξύλινα διαφράγματα τοποθετοῦνται εἰς τὸ ἄνωτερον ἢ τρίτον τοῦ ὀλικοῦ βάθους τῶν κοινῶν χώρων.

β) Ἵνα ἐξασφαλίζεται ἡ ἐπαρκὴς ροὴ τῶν σιτηρῶν ὅλοι οἱ χώροι δεόν νὰ πληροῦν τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ νὰ προβλέπωνται ἀνοίγματα εἰς τὰς πλευρὰς τοῦ καταστρώματος τοῦ κειμένου ἀμέσως κάτωθεν τοῦ ἀνωτάτου καταστρώματος, πρῶτονθεν καὶ πρῶτονθεν τῶν ἄκρων τῶν στομίων κυτῶν, ὡς εἶναι ἀναγκαῖον ἵνα ἐπιτυγχάνεται ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῶν στομίων κυτῶν μία μεγίστη ἀπόστασις τροφοδοτήσεως οὐχὶ μεγαλύτερα τῶν 8 ποδῶν (ἢ 2,44 μέτρων) μετρούμενη κατὰ τὸ διάμηκες τοῦ πλοίου.

Ἄρθρον 10.

Εὐθέτησις ἐντὸς τῶν ἀκραιῶν χώρων.

Ὅταν ἡ κατὰ τὸ διάμηκες τοῦ πλοίου μετρούμενη ἀπόστασις ἀπὸ οἰονδήποτε μέρους κύτους ἢ διαμερίσματος μέχρι τοῦ πλησιέστερου τροφοδοτικοῦ στομίου ὑπερβαίνει τοὺς 25 πόδας (ἢ 7,62 μέτρα), τὰ εὐρισκόμενα εἰς τοὺς ἀκραιῶς χώρους, πέραν τῶν 25 ποδῶν (ἢ 7,62 μέτρων) ἀπὸ τοῦ πλησιέστερου τροφοδοτικοῦ στομίου χύμα σιτηρὰ, ἰσοπεδοῦνται, ἀφιεμένου βάθους τοῦλάχιστον 6 ποδῶν (ἢ 1,83 μέτρων) κάτωθεν τοῦ καταστρώματος ὅπου δὲν νὰ πληροῦται διὰ σιτηρῶν εἰς σάκκους τοποθετουμένων ἐπὶ καταλλήλου δαπέδου, ὡς ἀπαιτεῖται ὑπὸ τῆς παραγράφου (β) τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 11.

Φορτίον χύμα ἐντὸς ὑποφραγμάτων καὶ υπερκατασκευάσεων.

Σιτηρὰ χύμα δὲν μεταφέρονται ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐντὸς τοῦ ὑποφράγματος πλοίου μετὰ δύο καταστρωμάτων ἢ εἰς τὸ ἄνωτατον ὑποφράγμα πλοίου ἔχοντος περισσότερα τῶν δύο καταστρωμάτων, ἢ μὴ μόνον ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους:

α) Τὰ σιτηρὰ χύμα ἢ ἄλλο φορτίο στοιβάζονται οὕτως ὥστε νὰ ἐξασφαλίζεται ἡ μεγίστη εὐστάθεια. Εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις εἴτε διατηρεῖται μετακεντρικὸν ὕψος (μετὰ τὴν διόρθωσιν διὰ τὴν ἐπίδρασιν ἐλευθέρων ἐπιφανειῶν ἐντὸς τῶν δεξαμενῶν ὑγρῶν) καθ' ὅλην τὴν ταξείδιον, οὐχὶ μικρότερον

των 12 δακτύλων (ή 0,31 μέτρων) εἰς τὴν περίπτωσιν πλοίων μετὰ ἐνὸς ἢ δύο καταστρώματων καὶ 14 δακτύλων (0,36 μέτρων) εἰς τὴν περίπτωσιν ἄλλων πλοίων, εἴτε ἐναλλασσόμενα, ἢ ὁλικὴ ποσότης τῶν χύδην σιτηρῶν ἢ ἐτέρου φορτίου, μεταφερόμενου ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, εἰς τοὺς χώρους τοῦ ὑποφράγματος πλοίου, μετὰ δύο καταστρώματων ἢ εἰς τοὺς χώρους τοῦ ἀνωτάτου ὑποφράγματος πλοίου ἔχοντος περισσώτερον τῶν δύο καταστρώματων, δὲν ὑπερβαίνει τὰ 28 τοῖς ἑκατομμύτοις τοῦ κάτωθεν τοῦ ὑποφράγματος ὁλικοῦ φορτίου καὶ ἐφ' ὅσον ὁ πλοίαρχος πεισθῇ ὅτι τὸ πλοῖον θὰ ἔχη ἐπαρκὴ εὐστάθειαν καθ' ὅλον τὸ ταξίδιον. Τὸ ἀνωτέρω καθοριζόμενον ὅριον τοῦ 28 τοῖς ἑκατὼν δὲν ἐφαρμόζεται ὅταν τὸ μεταφερόμενον χύμα φορτίον ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, ἢ ἐντὸς τοῦ ἀνωτάτου ὑποφράγματος εἶναι βρώμη, κριθὴ ἢ βαμβάκιο-πρόρος.

β) Ἡ ἐπιφάνεια καταστρώματος οἰουδήποτε μέρους τῶν εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον ἀναφερομένων χώρων, τὸ ὁποῖον περιέχει σιτηρὰ χύμα καὶ τὸ ὁποῖον εἶναι μερικῶς μόνον πεπληρωμένον, δὲν ὑπερβαίνει τοὺς 1000 τετραγωνικοὺς πόδας (ἢ 93 τετραγωνικὰ μέτρα) καὶ

γ) Ὅλοι οἱ εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον ἀναφερόμενοι χώροι εἰς τοὺς ὁποίους στοιβάζονται σιτηρὰ χύμα ὑποδιαιροῦνται διὰ ἐγκριτῶν διαφραγμάτων κατὰ διαστήματα οὐχὶ μεγαλύτερα τῶν 100 ποδῶν (ἢ 30,5 μέτρων). Ὅταν τὰ διαστήματα εἶναι μεγαλύτερα τὸ ἐπὶ πλέον τμήμα τοῦ χώρου πληροῦται ἐξ ὁμοειδούς εἴτε διὰ σιτηρῶν εἰς σάκκους εἴτε δι' ἄλλου καταλλήλου φορτίου.

Ἄρθρον 12.

Περιορισμὸς ἀριθμοῦ μερικῶς πεπληρωμένων κυτῶν καὶ διαμερισμάτων.

Ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως πλοίων εἰς τὰ ὁποῖα τὸ μετακινεῖται ὕψος μετὰ τὴν διόρθωσιν διὰ τὴν ἐπίδρασιν ἐλευθέρων ἐπιφανειῶν ὑγρῶν ἐντὸς τῶν δεξαμενῶν διατηρεῖται καθ' ὅλον τὸ ταξίδιον οὐχὶ μικρότερον τῶν 12 δακτύλων (ἢ 0,31 μέτρων) εἰς τὴν περίπτωσιν πλοίων μετὰ ἐνὸς ἢ δύο καταστρώματων καὶ οὐχὶ μικρότερον τῶν 14 δακτύλων (ἢ 0,36 μέτρων) εἰς τὴν περίπτωσιν ἄλλων πλοίων, δὲν πληροῦνται μερικῶς διὰ σιτηρῶν χύμα περισσώτερα τῶν δύο κυτῶν ἢ διαμερισμάτων. Ἐτερα ὅμως κύτῃ ἢ διαμερίσματα δύνανται νὰ πληροῦνται μερικῶς διὰ σιτηρῶν χύμα ἐὰν πληροῦνται μέχρι τοῦ καταστρώματος διὰ σιτηρῶν εἰς σάκκους ἢ ἐτέρου καταλλήλου φορτίου. Πρὸς τὸν σκοπὸν ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου:

α) Ὑπερκείμενα ὑποφράγματα θεωροῦνται ὡς χωριστὰ διαμερίσματα χωριστὰ δὲ ἐπίσης καὶ ἀπὸ παντὸς κατωτέρου κύτους.

β) Τὰ τροφοδοτικὰ στόμια καὶ οἱ μερικῶς πεπληρωμένοι χώροι οἱ ἀναφερόμενοι εἰς τὴν παράγραφον (β) τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δὲν θεωροῦνται ὡς διαμερίσματα καὶ

γ) Κύτῃ ἢ διαμερίσματα ἐφωδιασμένα δι' ἐνὸς ἢ περισσοτέρων διαμήκων σιταστεγῶν διαιρέσεων θεωροῦνται ὡς ἓν κύτος ἢ διαμερίσμα.

Ἄρθρον 13.

Στοιβάσια εἰδικῶς καταλλήλων πλοίων.

α) Παρὰ τὰς εἰς τὰ ἄρθρα 5 μέχρι 12 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ περιλαμβανόμενας διατάξεις, σιτηρὰ χύμα δύνανται νὰ μεταφέρονται χωρὶς νὰ πληροῦνται αἱ δι' αὐτῶν καθοριζόμεναι ἀπαιτήσεις, εἰς πλοῖα ἅτινα ἔχουν κατασκευασθῇ μετὰ δύο ἢ περισσοτέρων κατακορύφων ἢ κεκλιμένων διαμήκων σιταστεγῶν διαιρέσεων, καταλλήλως διατεταγμένων ἵνα περιορίζουν τὴν ἐπίδρασιν πάσης κατὰ τὸ ἐγκάρσιον μετατοπίσεως τῶν σιτηρῶν, ὑπὸ τοὺς ἀκολουθοῦντας ὁρους:

ι) Ὅταν τὸ δυνάμενον περισσώτερον κύτῃ καὶ διαμερίσματα δέον νὰ εἶναι πλήρη καὶ μέχρι πληρώσεως τῶν εὐθετημένων.

ii) Διὰ πάντα προβλεπόμενον τρόπον στοιβάσεως, τὸ πλοῖον δέον νὰ μὴ λάβῃ κλίσιν μεγαλύτεραν τῶν 5 μοιρῶν εἰς οἰονδήποτε στάθιον τοῦ ταξιδίου, ἂν:

1) Εἰς τὰ κύτῃ ἢ διαμερίσματα ἅτινα ἔχουν εὐθετηθῇ μέγχι πληρώσεως, ἢ ἐπιφάνεια τῶν σιτηρῶν κατακαθίξῃ ἐκ τῆς ἀρχικῆς ἐπιφανείας, περιοριζόμενου τοῦ ὅγκου κατὰ 20ο καὶ

μετατοπίζεται κατὰ γωνίαν 12 μοιρῶν μὲ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς ἐπιφανείας ταύτης, εὐρισκόμενα κάτωθεν ὅλων τῶν ὁρίων τῶν περιλαμβανόμενων τὰ κύτῃ καὶ τὰ διαμερίσματα ταῦτα, ἅτινα ἔχουν κλίσιν μικροτέραν τῶν 30 μοιρῶν ὡς πρὸς τὸ ὀριζόντιον, καὶ

2) Εἰς τὰ μερικῶς πεπληρωμένα κύτῃ ἢ διαμερίσματα, αἱ ἐλεύθεροι ἐπιφάνειαι κατακαθίξουν καὶ μετατοπίζονται ὡς εἰς τὸ ἐδάφιον (ii) (1) τῆς παρούσης παραγράφου ἢ κατὰ μεγαλύτεραν γωνίαν ὡς δύναται νὰ κριθῇ ἀναγκαῖον ὑπὸ τῆς Ἀρχῆς, καὶ αἱ ἐπιφάνειαι τῶν σιτηρῶν ἐὰν αὗται ἔχουν ὑπερστοιβαχθῇ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, μετατοπίζονται κατὰ γωνίαν 8 μοιρῶν ὡς πρὸς τὰς ἀρχικῶς ἰσοπεδοθεῖσας ἐπιφανείας. Ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ ἐδαφίου (ii) τῆς παρούσης παραγράφου τὰ ξύλινα διαφράγματα, ἐὰν τοποθετηθῶν, θεωροῦνται ὡς μειοῦντα τὴν ἐγκάρσιαν μετατόπισιν τῆς ἐπιφανείας τῶν σιτηρῶν.

iii) Ὁ πλοίαρχος ἐφοδιάζεται διὰ σχεδιαγράμματος φορτώσεως σιτηρῶν περιλαμβανόντος τὰς ἀκολουθητέας διατάξεις στοιβάσεως καὶ διὰ φυλλαδίου στοιχείων εὐσταθείας, ἀμφοτέρων ἐγκυκλιζόμενων ὑπὸ τῆς Ἀρχῆς δεικνύοντος τὰς συνθήκας εὐσταθείας ἐπὶ τῶν ὁμοίων βασιζόμενοι οἱ εἰς τὸ ἐδάφιον (ii) τῆς παρούσης παραγράφου διδόμενοι ὑπολογισμοί.

β) Ἡ Ἀρχὴ καθορίζει τὰ μέτρα ἅτινα δέον νὰ λαμβάνωνται, πρὸς παρεμπόδισιν τῆς μετατοπίσεως εἰς ὅλας τὰς ἄλλας καταστάσεις φορτώσεως τῶν πλοίων τῶν κατασκευασθέντων συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον (α) τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ ἅτινα πληροῦν τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἐδαφίων (ii) καὶ (iii) τῆς παραγράφου ταύτης.

γ) Ἡ Ἀρχὴ καθορίζει τὰ μέτρα ἅτινα δέον νὰ λαμβάνωνται πρὸς παρεμπόδισιν μετατοπίσεων εἰς πλοῖον οἰαδήποτε ἄλλης κατασκευῆς πληροῦν τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἐδαφίων (ii) καὶ (iii) τῆς παραγράφου (α) τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 14.

Δεξαμεναὶ θαλασσοτέρματος.

Αἱ δεξαμεναὶ διπυδμένων αἱ χρησιμοποιοῦμεναι πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀπαιτουμένης εὐσταθείας, εἰς πλοῖα φορτώνοντα σιτηρὰ χύμα, δέον νὰ ἔχουν κατάλληλον διαμήκη στεγανὴν ὑποδιαιρέσιν, ἐκτὸς ἐὰν τὸ πλάτος τῆς δεξαμενῆς μετρούμενον εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ μήκους τῆς δὲν ὑπερβαίνει τὰ 60 τοῖς ἑκατὼν τοῦ ἐξωτερικῶς τῶν νομέων πλάτους τοῦ πλοίου.

Ἄρθρον 15.

Σιτηρὰ εἰς σάκκους.

Τὰ σιτηρὰ εἰς σάκκους μεταφέρονται ἐντὸς στερεῶν σάκκων, ὅτινες δέον νὰ εἶναι καλῶς πεπληρωμένοι καὶ ἀσφαλῶς κεκλεισμένοι.

Ἄρθρον 16.

Διαγράμματα φορτώσεως σιτηρῶν.

1) Ὁ ἐπιθυμῶν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἰσοδυναμοῦ Κανονισμοῦ φορτώσεως σιτηρῶν εἰς πλοῖον αὐτοῦ, ὀφείλει νὰ υποβάλῃ πρὸς τὴν Ἐπιθεώρησιν Ἑμπορικῶν Πλοίων ἢ ἐὰν τὸ πλοῖον εὐρίσκεται εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν πρὸς τοὺς τυχόν δεόντως πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτούμενους Ὀργανισμούς, διάγραμμα φορτώσεως σιτηρῶν μετὰ πληροφοριῶν περὶ τῆς εὐσταθείας τοῦ πλοίου δι' ὃ υποβάλλεται ἡ αἴτησις.

2) Τὸ διάγραμμα δέον νὰ δεικνύῃ τὰ ἀπαραίτητα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἰσοδυναμοῦ Κανονισμοῦ στοιχεῖα καὶ νὰ προσδιορίξῃ τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ τῶν χρησιμοποιοῦμενων μέσων πρὸς παρεμπόδισιν μετατοπίσεως τοῦ φορτίου.

3) Αἱ περὶ τῆς εὐσταθείας πληροφορίαι δέον νὰ στηρίζωνται ἐπὶ πειράματος εὐσταθείας καὶ νὰ περιλαμβάνουν ἐπαρκῆ στοιχεῖα πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ G.M. τοῦ πλοίου, ὑπὸ διαφόρους καταστάσεις φορτώσεως αὐτοῦ.

4) Πάντα τὰ ἀπαραίτητα ἐν σχέσει πρὸς τὸ διάγραμμα καὶ τὰς συνοδευούσας αὐτὸ πληροφορίας κείμενα δέον νὰ εἶναι διατυπωμένα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Ἀγγλικὴν ἢ Γαλλικὴν γλῶσσαν.

5) Τὸ διάγραμμα φορτώσεως σιτηρῶν ἐγκρίνεται ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς, ἐφ' ὅσον καλύπτει τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

6) Διάγραμμα φορτώσεως σιτηρών, ἐγκρινόμενον δεόντως, ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν ὅτι τὸ πλοῖον εἰς τὸ ἀφορᾷ ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἰσοδυναμοῦ Κανονισμοῦ διὰ τὴν φόρτωσιν σιτηρῶν.

7) Ἀντίγραφον τοῦ διαγράμματος δεόντως ἐγκριμένον χορηγῆται εἰς τὸν πλοίαρχον τοῦ πλοίου, ἵνα ἐπιδεικνύηται πρὸς ἑλεγχον εἰς τὰς ἀρμοδίας ἀρχὰς τοῦ λιμένος φορτώσεως ἐὰν ἤθελε ζητηθῇ παρ' αὐτῶν.

8) Ὡς πρὸς τὴν ἀντοχήν τῶν μέσων συγκρατήσεως τῶν σιτηρῶν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου 1955 Κανονισμοῦ «περὶ τρόπου στοιβασίας καὶ μεταφορᾶς σιτηρῶν διὰ πλοίων» (ΦΕΚ 104 Α) 28.4.55).

Ἄρθρον 17.

Ἐξαιρέσεις δι' ὠρισμένα ταξείδια.

Ἡ Ἀρχή, ἐὰν κρίνῃ ὅτι αἱ θαλάσσιαι περιοχαὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων ἐκτελεῖται ὁ πλοῦς, εἶναι ἀρκοῦντως προφυλαγμέναι καὶ αἱ συνθήκαι τοῦ ταξειδίου εἶναι τοιαῦται ὥστε νὰ κατιστοῦν τὴν ἐφαρμογὴν μιᾶς οἰασδήποτε ἀπαιτήσεως τῶν ἀρθρῶν 4 μέχρι 16 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ μὴ εὐλογον ἢ μὴ ἀναγκαῖον, δύναται νὰ ἀπαλλάξῃ τῶν ἰδιαιτέρων τούτων ἀπαιτήσεων μεμονωμένα πλοία ἢ κατηγορίας πλοίων.

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

(7)

Περὶ τροποποιήσεως ἀποφάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς (Συνεδρ. 1214) 28.8.61, θέμα 10ον) «περὶ χρησιμοποίησεως τῶν ἐν γένει διαθεσίμων τῶν Τραπεζῶν διὰ διὰ φόρους ἐπενδύσεις».

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

(Ἀπόσπασμα πρακτικῶν 1231) 1962 συνεδριάσεως)

Δι' ἀποφάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς (Συνεδρ. 1214) 10) 28.8.61) ἀπεφασίσθησαν τὰ κάτωθι, τροποποιουμένων καὶ συμπληρουμένων προγενεστέρων ἀποφάσεων αὐτῆς (Συνεδρ. 221) 13) 7.12.48 καὶ 1027) 5) 29.11.57):

«Ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς παρούσης ἀποφάσεως ἀπαγορεύεται πᾶσα νέα ἐπένδυσις ἢ ἐπαύξησις ὑφισταμένης τοιαύτης διὰ χρησιμοποίησεως οἰασδήποτε μορφῆς διαθεσίμων τῶν Τραπεζῶν εἰς οἰασδήποτε φύσεως χρηματογράφα καὶ εἰς ἣν ἀκόμη περιπτώσιν τὰ διαθέσιμα ταῦτα προέρχονται ἐκ πραγματοποιουμένης ἐκποιήσεως ἐτέρων χρηματογράφων ἢ ἀκινήτων κυριότητος τῆς Τραπεζῆς, ἄνευ προηγουμένης πρὸς τοῦτο, κατὰ περίπτωσιν ἐγκρίσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς, κρινούσης ἐν προκειμένῳ, βάσει τῶν ἐκάστοτε ἰσχυουσῶν οικονομικῶν συνθηκῶν, τὴν σκοπιμότητα τῆς αἰτουμένης ἐπενδύσεως.

Τῆς ἀνωτέρω ἀπαγορεύσεως ἐξαιροῦνται αἱ ἐνεργούμεναι ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν ἐπενδύσεις δυνάμει τῶν διατάξεων τῆς ἀποφάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ληφθείσης κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 1150) 13.5.60, θέμα 1ον, «περὶ παροχῆς ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς ἐνίας τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐμπορικῶν Τραπεζῶν διὰ τὴν ἐπένδυσιν διαθεσίμων τῶν ἐκ καταθέσεων πρὸς κάλυψιν μετοχικοῦ κεφαλαίου νεοϊδρυομένων βιομηχανικῶν, μεταλλευτικῶν καὶ ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων», ἥτις ἐξακολουθεῖ ἰσχύουσα.»

Ἡδὲ τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως ζητοῦν τὴν τροποποίησιν, ἢ Ἑθνικῇ Τράπεζᾳ τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν.

Ἀμφότεροι οἱ Ὀργανισμοὶ οὗτοι ὑποστηρίζουν ὅτι διὰ τῆς ἐν λόγω ἀποφάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀφ' ἐνός

μὲν ἀνακύπτει ἡ προσπάθεια τῆς ἐπιδιωκομένης ἀναπτύξεως τῆς κεφαλαιαγορᾶς ἀφ' ἑτέρου δὲ δημιουργοῦνται σοβαρὰ ἐμπόδια εἰς τὴν διακίνησιν τοῦ χαρτοφυλακίου τῶν Τραπεζῶν, μὲ ἀποτέλεσμα ν' ἀπομακρύνῃ τὰς Τραπεζὰς τῆς χρηματιστηριακῆς ἀγορᾶς.

Ἡ Νομισματικὴ Ἐπιτροπὴ κατ' ἀρχὴν ἔκρινεν ὅτι διὰ τῶν, ἐν τῷ σκεπτικῷ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1214) 28.8.61 (θέμα 10ον) ἀποφάσεως, διαλαμβανόμενων ὡς καὶ τῶν κάτωθι συμπληρωματικῶς ἀναφερομένων λόγων πλήρως αἰτιολογεῖται ἡ λήψις αὐτῆς:

1. Διότι διὰ τῆς ρηθείσης ἀποφάσεως δὲν ἀπηγορεύθη εἰς τὰς Τραπεζὰς νὰ διενεργοῦν νέας ἐπενδύσεις ἀλλ' ὅτι ἡ τοιαύτη ἐνέργειά των, δεόν νὰ τίθεται ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ περίπτωσιν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δύναται αὕτη ν' ἀπὸ τῆς ἐκ τοῦ Ν. Δ) 588) 48 (ἄρθρον 2, παρ. 5) ἀπορρεούσας δικαιοδοσίας τῆς.

2. Διότι οὐδαμῶς ἐμποδίζεται ἡ εἰς οἰανδήποτε στιγμήν πώλησις χρηματογράφων ἢ ἀκινήτων ἐκ μέρους τῶν Τραπεζῶν, ὥστε νὰ εὐσταθῇ ὁ ἰσχυρισμὸς ἐνδεχομένης ζημίας αὐτῶν ἐκ μὴ ἐγκαίρου διαθέσεως των καὶ

3. Διότι διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ ἡ ἀπόφασις τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς (Συνεδρ. 1150) 13.5.60, θέμα 1ον), δι' ἣς παρέχεται ἐλευθερία πρὸς ἐνίας τῶν ἐν Ἑλλάδι Τραπεζῶν (Ἑθνικῇ Τράπεζᾳ, Ἐμπορικῇ, Ἰονικῇ—Λαϊκῇ), διὰ τὴν ἐπένδυσιν διαθεσίμων των ἐκ καταθέσεων πρὸς κάλυψιν μετοχικοῦ κεφαλαίου νεοϊδρυομένων βιομηχανικῶν, μεταλλευτικῶν καὶ ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων.

Παρὰ ταῦτα ὅμως ἐπιθυμοῦσα ὅπως διευκολύνῃ τὰς Τραπεζὰς εἰς τὴν, κατὰ τὴν κρίσιν των, ἀντικατάστασιν τοῦ εἰς χρηματογράφα χαρτοφυλακίου αὐτῶν, ἀπεφάσισε τὰ κάτωθι:

1. Ἀκυροῖ τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς, τὴν ληφθεῖσαν κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 1214) 28.8.61 (θέμα 10ον) Συνεδρίασιν αὐτῆς.

2. Ἀντικαθιστᾷ ταύτην, ὡς ἀκολούθως:

α) Ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς παρούσης ἀποφάσεως ἀπαγορεύεται ἡ ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν πᾶσα νέα ἐπένδυσις ἢ ἐπαύξησις ὑφισταμένης τοιαύτης εἰς μετοχὰς ἐτέρων Τραπεζῶν ἢ Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν, διὰ τῆς χρησιμοποίησεως οἰασδήποτε μορφῆς διαθεσίμων αὐτῶν καὶ εἰς ἣν ἀκόμη περιπτώσιν τὰ διαθέσιμα ταῦτα προέρχονται ἐξ ἐκποιήσεως ἐτέρων χρηματογράφων ἢ ἀκινήτων κυριότητος τῶν Τραπεζῶν, ἄνευ προηγουμένης πρὸς τοῦτο, κατὰ περίπτωσιν, ἐγκρίσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς.

Κατ' ἐξαιρέσιν ἐπιτρέπεται ἡ, εἰς χρηματογράφα εισηγμένα ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ Ἀξίων Ἀθηνῶν ἀποκλειστικῶς βιομηχανικῶν, μεταλλευτικῶν καὶ ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων, ἐπένδυσις διαθεσίμων τῶν Τραπεζῶν, προσερχομένων ἀπαιτητικῶς ἐξ ἐκποιήσεως ἐτέρων χρηματογράφων ἢ ἀκινήτων κυριότητος των, κατὰ τὴν ἀπόλυτον κρίσιν αὐτῶν.

β) Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τῆς ἀποφάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς (Συνεδρ. 1150) 13.5.60, θέμα 1ον) «περὶ παροχῆς ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς ἐνίας τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἐμπορικῶν Τραπεζῶν διὰ τὴν ἐπένδυσιν διαθεσίμων των, ἐκ καταθέσεων, πρὸς κάλυψιν μετοχικοῦ κεφαλαίου νεοϊδρυομένων βιομηχανικῶν, μεταλλευτικῶν καὶ ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων».

Ἡ παρούσα ἀπόφασις, ἐκδιδομένη δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Ν.Δ. 588) 1948 «περὶ ἐλέγχου τῆς πίστεως», δεόν νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.»

Ἀκριβὲς ἀπόσπασμα.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 26 Φεβρουαρίου 1962

Ὁ Προϊστάμενος τῆς Γραμματείας τῆς Ν. Ε.

ΑΛ. ΡΗΜΑΚΗΣ